

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 12. júla 2012*

„Poľnohospodárstvo — Vývozné náhrady — Nesprávne uvedený vývozca vo vývoznom colnom vyhlásení — Vnútroštátny právny predpis, ktorý podmieňuje nárok na vývoznú náhradu uvedením žiadateľa vo vývoznom colnom vyhlásení ako vývozcu — Oprava vývozného colného vyhlásenia po prepustení tovaru“

V spojených veciach C-608/10, C-10/11 a C-23/11,

ktorých predmetom sú návrhy na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podané rozhodnutiami Finanzgericht Hamburg (Nemecko) z 9. novembra 2010 a doručené Súdnemu dvoru 24. decembra 2010, 10. a 17. januára 2011, ktoré súvisia s konaniami:

Südzucker AG (C-608/10),

WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (C-10/11),

Fleischkontor Moxsel GmbH (C-23/11)

proti

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia M. Safjan, E. Levits, J.-J. Kasel a M. Berger (spravodajkyňa),

generálny advokát: J. Mazák,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. februára 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Südzucker AG a WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH, v zastúpení: L. Harings a K. Steinke, Rechtsanwälte,
- Fleischkontor Moxsel GmbH, v zastúpení: S. Schubert, Rechtsanwalt,
- Hauptzollamt Hamburg-Jonas, v zastúpení: T. Peters, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: nemčina.

— Európska komisia, v zastúpení: B. Schima, B. Burggraaf a G. von Rintelen, splnomocení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrhy na začatie prejudiciálneho konania sa týkajú výkladu nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307, ďalej len „colný kódex“) a nariadenia Komisie (ES) č. 800/1999 z 15. apríla 1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 102, s. 11; Mim. vyd. 03/025, s. 129), zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 90/2001 zo 17. januára 2001 (Ú. v. ES L 14, s. 22; Mim. vyd. 03/031, s. 205, ďalej len „nariadenie č. 800/1999“).
- 2 Tieto návrhy boli podané v rámci sporov medzi Südzucker AG (ďalej len „Südzucker“), WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH (ďalej len „WEGO“) a Fleischkontor Moksel GmbH (ďalej len „Moksel“), spoločnosťami so sídlom v Nemecku, a Hauptzollamt Hamburg-Jonas, ktoré sa týkajú žiadostí o poskytnutie vývozných náhrad.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 2 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 800/1999 definuje „vývozcu“ v zmysle tohto nariadenia takto:

„Na účely tohto nariadenia:

...

- i) výraz ‚vývozca‘ znamená fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá má nárok na náhradu. V prípadoch, keď sa musí alebo môže použiť vývozná licencia [vývozné povolenie – *neoficiálny preklad*] s vopred stanovenou náhradou, nárok na náhradu má držiteľ, alebo kde to prichádza do úvahy, nadobúdateľ licencie [povolenia – *neoficiálny preklad*]. Na colné účely sa môže vývozca líšiť od vývozcu v zmysle tohto nariadenia...

...“

- 4 Článok 5 tohto nariadenia spresňuje:

„1. Výraz ‚deň vývozu‘ znamená deň, keď colné orgány prijímú vývozné colné vyhlásenie, v ktorom je uvedené, že sa má uplatniť náhrada.

...

4. Dokument použitý pri vývoze na preukázanie toho, že sú splnené podmienky na získanie náhrady, musí obsahovať všetky informácie potrebné na výpočet náhrady...

...

7. Od všetkých osôb vyvážajúcich výrobky, za ktoré si nárokujú náhradu, sa vyžaduje, aby:

- a) colnému úradu príslušnému podľa miesta, kde majú byť výrobky naložené na prepravu na účely vývozu, predložili vývozné colné vyhlásenie;
- b) informovali tento colný úrad aspoň 24 hodín pred začatím operácií nakladania a uviedli predpokladané trvanie nakladania. ...

...

Príslušný colný úrad musí mať možnosť uskutočniť fyzické kontroly a identifikovať tovar určený na prepravu k úradu v mieste, kde tovar opustí colné územie spoločenstva.

...“

- 5 Nariadenie Komisie (ES) č. 3122/94 z 20. decembra 1994, ktoré stanovuje kritériá pre analýzu rizika poľnohospodárskych výrobkov, za ktoré sa poskytuje náhrada (Ú. v. ES L 330, s. 31; Mim. vyd. 03/017, s. 33), v článku 1 stanovuje:

„Cieľom analýzy rizika bude umožniť zameranie fyzických kontrol na tie výrobky fyzických osôb a právnych entít a sektorov, ktoré predstavujú najväčšie riziko. Preto by sa mali stanoviť dané riziká a zhodnotiť úroveň týchto rizík s cieľom umožniť výber tovarov, ktoré sa budú fyzicky kontrolovať.

Kde... členské štáty používajú analýzu rizika, môžu sa obzvlášť spoliehať na istý počet nasledujúcich kritérií na výber exportných deklarácií [vývozných colných vyhlásení – *neoficiálny preklad*] týkajúcich sa výrobkov, ktoré sa majú fyzicky kontrolovať:

...

4. čo sa týka exportérov [vývozcov – *neoficiálny preklad*]:

- ich meno a dôveryhodnosť,
- ich finančná situácia,
- objavenie sa nových exportérov [vývozcov – *neoficiálny preklad*],
- exporty [vývozy – *neoficiálny preklad*] bez akéhokoľvek okamžitého zjavného ekonomického zdôvodnenia,
- predchádzajúce spory, najmä prípady podvodu;

...“

- 6 Nariadenie Komisie (ES) č. 1291/2000 z 9. júna 2000, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dovozných a vývozných licencií a certifikátov [dovozných a vývozných povolení – *neoficiálny preklad*] s vopred stanovenou sadzbou náhrady pre poľnohospodárske výrobky (Ú. v. ES L 152, s. 1; Mim. vyd. 03/029, s. 145), v článku 24 ods. 1 druhom pododseku stanovuje:

„Bez toho, aby bol dotknutý článok 2 (1) i) nariadenia... č. 800/1999, colnú deklaráciu [colné vyhlásenie – *neoficiálny preklad*] musí vyplniť oprávnený držiteľ alebo ak existuje postupník licencie alebo certifikátu [postupník povolenia – *neoficiálny preklad*] alebo ich zástupca v zmysle článku 5 (2) nariadenia... č. 2913/92.“

7 Článok 4 bod 5 colného kódexu definuje pojem „rozhodnutie“ takto:

„rozhodnutím‘ je akýkoľvek správny akt vydaný colným orgánom, týkajúci sa colných predpisov, ktorým sa rozhoduje v konkrétnom prípade a ktorý má právne účinky na jednu alebo viacej určitých alebo určiteľných osôb; tento termín okrem iného zahrňuje záväzné tarifné informácie v zmysle článku 12. ...“

8 Podľa znenia článku 5 tohto kódexu:

„1. Za podmienok ustanovených v článku 64 odsek 2... si môže každá osoba v konaniach pred colnými orgánmi stanoviť zástupcu, ktorý môže vykonať všetky úkony a formality ustanovené colnými predpismi.

2. Zastúpenie môže byť:

— priame, pri ktorom zástupca koná v mene a v prospech inej osoby,

alebo

— nepriame, pri ktorom zástupca koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby.

...

4. Zástupca musí vyhlásiť, že koná v prospech inej osoby, uvedie, či ide o zastúpenie priame alebo nepriame, a preukáže sa plnou mocou.

Osoba, ktorá nevyhlási, že koná v mene alebo na účet inej osoby, alebo vyhlási, že koná v mene alebo na účet inej osoby bez plnej moci, sa považuje za osobu konajúcu vo svojom vlastnom mene a na vlastný účet.

...“

9 Článok 6 uvedeného kódexu stanovuje:

„1. Ak osoba požaduje, aby colné orgány vydali rozhodnutie týkajúce sa uplatňovania colných predpisov, musí im poskytnúť všetky informácie a podklady, ktoré sú potrebné na vydanie rozhodnutia.

2. Rozhodnutie musí byť vydané a oznámené žiadateľovi čo najskôr.

Ak bola žiadosť o rozhodnutie podaná v písomnej forme, musí byť rozhodnutie... žiadateľovi oznámené v písomnej forme.

...“

10 Podľa článku 10 tohto istého kódexu:

„[Ustanovenia colného kódexu] sa nedotýkajú národných predpisov, ktoré ustanovujú, že rozhodnutia strácajú účinnosť alebo nenadobúdajú účinnosť a ktoré [, pretože – *neoficiálny preklad*] nesúvisia s colnými predpismi.“

11 Článok 68 colného kódexu znie:

„Colné orgány môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení:

- a) kontrolovať colné vyhlásenie a doklady k nemu priložené. Colné orgány môžu požadovať, aby im deklarant predložil ďalšie doklady potvrdzujúce správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení;
- b) prehliadať tovar a s cieľom jeho analýzy alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky.“

12 Článok 73 ods. 1 tohto kódexu uvádza:

„... colné orgány prepustia tento tovar ihneď po tom, ako boli údaje uvedené v colnom vyhlásení overené alebo prijaté bez overenia. ...“

13 Článok 78 uvedeného kódexu s názvom „Následná [Dodatočná – *neoficiálny preklad*] kontrola vyhlásení“ stanovuje:

„1. Po prepustení tovaru môžu colné orgány z vlastného podnetu alebo na žiadosť deklaranta colné vyhlásenia opraviť.

...

3. Ak výsledky preskúmania vyhlásenia alebo následnej kontroly nasvedčujú tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi môžu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii.“

Nemecké právo

14 Právny predpis týkajúci sa vývozných náhrad (Ausfuhrerstattungsverordnung) z 24. mája 1996 (BGBl. 1996 I, s. 766) v znení prvého nariadenia, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie o vývozných náhradách z 27. júla 2000 (BGBl. 2000 I, s. 1233), v § 15 s názvom „Žiadateľ a žiadosť“ stanovuje:

„Žiadosť o vývoznú náhradu môže podať...:

1. osoba, ktorá... je označená v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia na účely vyplatenia náhrad, alebo
2. osoba, ktorá predložila vyhlásenie o platbe...“

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

Vec C-608/10

15 Südzucker prihlásila vývoz cukru do Švajčiarska vývozným colným vyhlásením z 31. januára 2005 na Hauptzollamt Heilbronn (Hlavný colný úrad v Heilbronne), ktorému predložila vývozné colné povolenie vystavené na jej meno. Ako „odosielateľ/vývozca“ bola v kolónke 2 tohto vyhlásenia uvedená August Toepfer & Co. KG (ďalej len „Toepfer“). Vo svojej žiadosti o vývoznú náhradu z 26. apríla 2005 Südzucker uviedla, že Toepfer bola zapísaná do tejto kolónky ako vývozca v dôsledku neúmyselného omylu a že v skutočnosti je vývozcom tovaru samotná Südzucker, nie Toepfer.

- 16 Rozhodnutím z 30. mája 2005 Hauptzollamt Hamburg-Jonas zamietol žiadosť Südzucker o poskytnutie vývozných náhrad z dôvodu, že podľa § 15 nariadenia týkajúceho sa vývozných náhrad v znení zmien a doplnení, uvedeného v bode 14 tohto rozsudku, môže takúto žiadosť podať len osoba, ktorá je uvedená v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia.
- 17 Po neúspešnom konaní o sťažnosti Südzucker podala 28. augusta 2007 žalobu na vnútroštátny súd, ktorou sa domáhala, aby bol Hauptzollamt Hamburg-Jonas zaviazaný poskytnúť jej vývoznú náhradu podľa žiadosti z 26. apríla 2005. Hauptzollamt Hamburg-Jonas navrhol žalobu zamietnuť.
- 18 Za týchto okolností Finanzgericht Hamburg rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má držiteľ vývozného povolenia nárok na vývoznú náhradu len vtedy, keď je vo vývoznom colnom vyhlásení predloženom príslušnému colnému úradu (článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999) uvedený v kolónke 2 ako vývozca?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:
- Umožňuje článok 78 ods. 1 a 3 colného kódexu... dodatočnú kontrolu s cieľom zmeny vývozcovi uvedeného v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia a sú colné orgány v prípade, o aký ide v konaní vo veci samej, povinné urobiť nápravu a poskytnúť vývozcovi vývoznú náhradu?
3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:
- Môžu colné orgány bezprostredne urobiť nápravu v zmysle článku 78 ods. 3 colného kódexu..., čiže poskytnúť vývozcovi vývoznú náhradu bez predchádzajúcej opravy vývozného colného vyhlásenia?“

Vec C-10/11

- 19 Na účel získania vývozných náhrad si WEGO na Hauptzollamt Bielefeld nechala vo februári a v marci 1993 (nezáväzne) prepustiť do režimu uskladnenia s cieľom vývozu do Egypta spolu 956 kartónov zmrazeného hovädzieho mäsa. Hauptzollamt Bielefeld rozhodnutiami z 26. marca a 1. apríla 1993 poskytol v súlade s jej žiadosťou vopred sumu zodpovedajúcu vývozným náhradám vo výške 92 764,85 DEM.
- 20 Dňa 7. apríla 1993 prihlásila spoločnosť IKS Versmold so sídlom vo Versmolde (Nemecko), poverená WEGO a zastupujúca ju, na Hauptzollamt Bielefeld spolu 833 kartónov zmrazeného hovädzieho mäsa z vyššie uvedených uskladnených množstiev na vývoz do Iraku a predložila kontrolnú kópiu T 5. V tejto kontrolnej kópii bola uvedená ako „odosielateľ/vývozca“ spoločnosť Westfleisch Vieh- und Fleischzentrale Westfalen eG (ďalej len „Westfleisch“) so sídlom v Münsteri (Nemecko). Westfleisch bola držiteľkou vývozného povolenia na vývoz mäsa do Iraku. Hauptzollamt Bielefeld odbavil prihlásený tovar v súlade so žiadosťou. Tovar bol vyvezený 8. apríla 1993.
- 21 Westfleisch prostredníctvom Hauptzollamt Bielefeld oznámila listom z 8. marca 1994 Hauptzollamt Hamburg-Jonas, že pri vystavovaní príslušného formulára urobila v kolónke 2 chybu a že tam mala byť uvedená WEGO. Hauptzollamt Bielefeld uznal opravu 9. marca 1994, ale neoznámil to okamžite WEGO. Hauptzollamt Hamburg-Jonas následne 17. marca 1994 vrátil colné zábezpeky spoločnosti WEGO.
- 22 Rozhodnutím z 10. decembra 1997 žiadal Hauptzollamt Hamburg-Jonas vrátenie predmetných vývozných náhrad a rozhodnutím z 27. augusta 2008 zamietol námietku, ktorú proti tejto žiadosti o vrátenie podala WEGO. Hauptzollamt Hamburg-Jonas usúdil, že nárok na vývoznú náhradu môže

mať jedine osoba menovite uvedená ako vývozca v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia. Dodatočná oprava, ktorú vykonal Hauptzollamt Bielefeld, na tom nič nemení, keďže orgán príslušný poskytnúť vývoznú náhradu nie je viazaný opravou, ktorú vykonal vývozný colný úrad.

- 23 Proti poslednému rozhodnutiu podala WEGO 29. septembra 2008 žalobu na vnútroštátny súd s cieľom zrušiť žiadosť o vrátenie. Hauptzollamt Hamburg-Jonas navrhol zamietnuť žalobu.
- 24 Za týchto okolností Finanzgericht Hamburg rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je hlavný colný úrad, ktorý je príslušný na poskytnutie vývozných náhrad, viazaný dodatočnou opravou údajov v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, respektíve kontrolnej kópie T 5, ktorú vykonal vývozný colný úrad?“

Vec C-23/11

- 25 Moksel, ktorú zastupovala Nordfrost Kühl- und Lagerhaus GmbH & Co. KG (ďalej len „Nordfrost“) so sídlom v Nemecku, si kvôli vývozných náhradám nechala na Hauptzollamt Itzehoe vyhlásením o platbe z 8. novembra 2001 prepustiť do režimu colného uskladnenia s cieľom vývozu do Ruska spolu 546 kartónov zmrazeného hovädzieho mäsa. Hauptzollamt Hamburg-Jonas rozhodnutím z 11. februára 2002 poskytol Moksel v súlade s jej žiadosťou vopred sumu zodpovedajúcu vývozných náhradám vo výške 9 840,95 eura.
- 26 Dňa 27. decembra 2001 prihlásila Nordfrost, poverená Fleischkontor Moksel GmbH (ďalej len „Moksel-Regensburg“) so sídlom v Regensburgu (Nemecko) a zastupujúca ju, na Hauptzollamt Itzehoe na vývoz do Ruska 544 kartónov zmrazeného hovädzieho mäsa. V kolónke 40 vývozného colného vyhlásenia s názvom „Súhrnné vyhlásenie/predchádzajúci doklad“ je uvedený odkaz na prepustenie do colného režimu uskladnenia s vopred poskytnutou vývoznou náhradou pre Moksel a v kolónke 2 tohto vyhlásenia je ako vývozca uvedená Moksel-Regensburg. V kolónke 44 tohto vyhlásenia, nazvanej „Osobitné záznamy/predložené doklady/potvrdenia a povolenia“, je uvedené vývozné povolenie, ktorého držiteľkou je Moksel. Hauptzollamt Itzehoe predmetné vývozné colné vyhlásenie prijal a tovar bol 12. januára 2002 vyvezený.
- 27 Nordfrost sa listom z 1. júla 2002 obrátila na Hauptzollamt Itzehoe a oznámila mu, že vo vývoznom colnom vyhlásení bola v odkaze na prepustenie do colného režimu uskladnenia s cieľom získať vývoznú náhradu omylom uvedená Moksel. Je tam uvedené, že toto uskladnenie bolo vykonané v mene Moksel a vyskladniť by sa malo presne tak isto. Hauptzollamt Itzehoe túto „opravu“ vývozného colného vyhlásenia potvrdil 4. júla 2002a v ten istý deň poslal na Hauptzollamt Hamburg-Jonas „opravu vývozného colného vyhlásenia“, v ktorej predovšetkým uviedol: „oprava: odvolávame sa na list Nordfrost o oprave... z 1. júla 2002“.
- 28 Hauptzollamt Hamburg-Jonas požadoval rozhodnutím zo 6. januára 2003 vrátenie vývozných náhrad, ktorú vopred poskytol Moksel, zvýšenej o 15 % (spolu 11 273,84 eura) s odôvodnením, že Moksel vývozným colným vyhlásením nepreukázala, že tovar, ktorý uskladnila, opustil colné územie Európskej únie. Predmetné vývozné colné vyhlásenie nemožno uznať ako potvrdenie vývozu, pretože bolo podané v mene Moksel-Regensburg.
- 29 Po neúspešnom konaní o sťažnosti Moksel podala žalobu na vnútroštátny súd. Hauptzollamt Hamburg-Jonas navrhol žalobu zamietnuť.

30 Za týchto okolností Finanzgericht Hamburg rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má držiteľ vývozného povolenia nárok na vývoznú náhradu len vtedy, keď je vo vývoznom colnom vyhlásení predloženom príslušnému colnému úradu (článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999) uvedený v kolónke 2 ako vývozca?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

Je hlavný colný úrad, ktorý je príslušný na poskytnutie vývozných náhrad, viazaný dodatočnou opravou údajov v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, ktorú vykonal vývozný colný úrad?

3. V prípade zápornej odpovede na druhú otázku:

Smie orgán poskytujúci vývoznú náhradu v prípade, o aký ide v konaní vo veci samej, brať údaj v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia striktne a žiadosť o vývoznú náhradu zamietnuť s odôvodnením, že žiadateľ vývozných náhrad nie je vývozcom tovaru, za ktorý sa žiada vývozná náhrada, alebo je orgán poskytujúci vývoznú náhradu povinný v prípade, keď je medzi údajom vývozcu v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia a údajom v kolónke 40 príslušného predbežného colného vyhlásenia a/alebo držiteľom uvedeným v kolónke 44 vývozného povolenia nezrovnalosť, žiadať informácie od žiadateľa o vývoznú náhradu a prípadne údaj v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia opraviť z vlastného podnetu?“

31 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 10. marca 2011 boli veci C-608/10, C-10/11 a C-23/11 spojené na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke vo veciach C-608/10 a C-23/11

32 Prvou otázkou, ktorá je vo veciach C-608/10 a C-23/11 formulovaná identicky, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999 vykladať v tom zmysle, že držiteľ vývozného povolenia má nárok na vývoznú náhradu len vtedy, keď je uvedený ako vývozca v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia predloženého príslušnému colnému úradu.

33 Pred poskytnutím užitočnej odpovede na položené otázky treba najskôr objasniť, kto má byť považovaný za „vývozcu“ v zmysle nariadenia č. 800/1999. Následne je potrebné posúdiť relevantnosť skutočnosti, že meno takto určeného vývozcu bolo alebo nebolo samo osebe uvedené na vývoznom colnom vyhlásení.

34 Po prvé, pokiaľ ide o pojem „vývozca“ v zmysle nariadenia č. 800/1999, treba poznamenať, že je definovaný v článku 2 ods. 1 písm. i) tohto nariadenia ako „fyzická alebo právnická osoba, ktorá má nárok na náhradu“. Podľa ustálenej judikatúry sa musí táto definícia, ktorá neobsahuje nijaký výslovný odkaz na právo členských štátov, vykladať autonómne (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 6. marca 2008, Nordania Finans a BG Factoring, C-98/07, Zb. s. I-1281, bod 17 a tam citovanú judikatúru).

35 Navyše článok 2 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 800/1999 stanovuje, že „v prípadoch, keď sa musí alebo môže použiť vývozná licencia [vývozné povolenie – *neoficiálny preklad*] s vopred stanovenou náhradou, nárok na náhradu má držiteľ... licencie [povolenia – *neoficiálny preklad*]. Na colné účely sa môže vývozca líšiť od vývozcu v zmysle [nariadenia č. 800/1999]“.

- 36 Z toho vyplýva, že otázka, či má byť niekto považovaný za vývozcu v zmysle nariadenia č. 800/1999, nezávisí od skutočnosti, či je uvedený v danej kolónke vývozného colného vyhlásenia. Inými slovami, za „vývozcu“ v zmysle tohto nariadenia treba považovať osobu s nárokom na vývoznú náhradu, teda v tomto prípade držiteľa vývozného povolenia, aj keď je v danej kolónke uvedené meno inej osoby, ako je to zrejme v prípade sporov vo veci samej.
- 37 Po druhé podľa článku 5 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 800/1999 vývozca na to, aby si mohol nárokovať vyplatenie vývozných náhrad, musí „colnému úradu príslušnému podľa miesta, kde majú byť výrobky naložené na prepravu na účely vývozu, predložiť vývozný colný vyhlásenie“. Okrem toho článok 24 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1291/2000 výslovne stanovuje, že „bez toho, aby bol dotknutý článok 2 (1) i) nariadenia... č. 800/1999, colnú deklaráciu [vývozný colný vyhlásenie – *neoficiálny preklad*] musí vyplniť oprávnený držiteľ alebo ak existuje postupník licencie alebo certifikátu [postupník povolenia – *neoficiálny preklad*] alebo ich zástupca v zmysle článku 5 (2) [colného kódexu]“.
- 38 Vývozný colný vyhlásenie, v ktorom je podľa článku 5 ods. 1 nariadenia č. 800/1999 uvedené, že bude požadovaná vývozná náhrada, musí byť predložené samotným vývozcom alebo jeho zástupcom v zmysle článku 5 ods. 2 colného kódexu. V druhom prípade je zástupca povinný v súlade s odsekom 4 tohto článku vyhlásiť, že koná v prospech inej osoby.
- 39 Cieľom tejto povinnosti je najmä zabezpečiť, aby colné orgány mohli primerane analyzovať riziko, keď sa v konkrétnom prípade rozhodnú, že vykonajú alebo nevykonajú fyzickú kontrolu tovaru deklarovaného na vývoz. V skutočnosti sa táto analýza v súlade s článkom 1 nariadenia č. 3122/94 vzťahuje najmä na osobu vývozcu. Preto je nevyhnutné, aby boli colné orgány na zabezpečenie účinnosti príslušného nariadenia a bez obchádzania tejto analýzy rizika v okamihu prijatia vývozného colného vyhlásenia informované o skutočnej identite vývozcu.
- 40 Z toho vyplýva, že vývozca v zmysle článku 2 ods. 1 písm. i) nariadenia č. 800/1999 musí byť pomocou vývozného colného vyhlásenia jasne identifikovateľný, a to tak, že jeho meno musí byť uvedené v kolónke, ktorá je na to určená. Ak tam skutočný vývozca nie je uvedený, v zásade si nemôže nárokovať poskytnutie vývozných náhrad.
- 41 V tejto súvislosti treba dodať, že colné orgány nie sú povinné preskúmať alebo dokonca vykladať vývozný colný vyhlásenie, aby si overili, či zo všetkých údajov, ktoré toto vyhlásenie obsahuje, najmä z identity držiteľa vývozného povolenia, nevyplynie, že osoba uvedená ako vývozca v uvedenom vyhlásení tam bola uvedená omylom.
- 42 Z článku 68 colného kódexu v spojení s jeho článkom 73 ods. 1 totiž vyplýva, že colné orgány nie sú povinné overovať údaje uvedené vo vyhlásení. Okrem toho, ako správne podotkol Hauptzollamt Hamburg-Jonas, vývoz tovaru s nárokom na vývoznú náhradu naberá obrovské rozmery. Preto v čase analýzy rizika spojeného s daným vývozným prípadom, konkrétne keď colné orgány dostanú informáciu o začiatku operácií nakladania podľa článku 5 ods. 7 písm. b) nariadenia č. 800/1999, obyčajne ešte nemajú k dispozícii všetky dokumenty zo spisu a musia vykonať analýzu vo veľmi krátkom čase. Za týchto okolností nemožno predpokladať, že colné orgány budú povinne vykonávať hĺbkovú kontrolu údajov uvedených vo vývoznom colnom vyhlásení, aby prípadne zistili možné nezrovnalosti v údajoch.
- 43 Okrem toho – a v rozpore s tým, čo tvrdili Südzucker a WEGO na pojednávaní – článok 5 ods. 7 písm. a) nariadenia č. 800/1999 a článok 24 ods. 1 druhý pododsek nariadenia č. 1291/2000, ktoré sledujú zabezpečenie efektivity pri fyzických kontrolách vykonávaných colnými orgánmi, nepredstavujú len „sekundárne“ povinnosti, ktorých porušenie má za následok len nižšie sankcie v porovnaní s nespĺnením si hlavnej povinnosti. Naopak, podľa ustálenej judikatúry sú tieto kontroly nevyhnutné na dosiahnutie cieľov právnej úpravy Únie v oblasti vývozných náhrad (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. marca 2009, Dachsberger & Söhne, C-77/08, Zb. s. I-2097, bod 41 a tam citovanú judikatúru).

44 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na prvú otázku vo veciach C-608/10 a C-23/11 odpovedať tak, že článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999 sa má vykladať v tom zmysle, že držiteľ vývozného povolenia má v zásade nárok na vývoznú náhradu len v prípade, keď je uvedený ako vývozca v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia predloženého príslušnému colnému úradu.

O druhej otázke vo veci C-608/10

45 Druhou otázkou vo veci C-608/10 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 78 ods. 1 a 3 vykladať v tom zmysle, že umožňuje dodatočnú opravu vývozného colného vyhlásenia na poskytnutie vývozných náhrad tak, že sa na tento účel upraví meno vývozcu uvedeného v príslušnej kolónke, a že colné orgány sú v prípade, o aký ide vo veci samej, povinné urobiť nápravu a poskytnúť vývozcovi vývoznú náhradu.

46 V tejto súvislosti je potrebné v prvom rade poznamenať, že nariadenie č. 800/1999 neobsahuje žiadne ustanovenie o možnosti dodatočnej opravy vývozného colného vyhlásenia, to znamená po povolení prepustenia tovaru. V každom prípade Súdny dvor už rozhodol, že vývoz v zmysle tohto nariadenia je colným režimom a že všeobecné ustanovenia colného kódexu sa v podstate uplatňujú na všetky vývozné colné vyhlásenia na tovar, na ktorý sa žiada náhrada, bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. septembra 2006, Nowaco Germany, C-353/04, Zb. s. I-7357, body 45 až 47). Ustanovenie, ktoré sa má uplatňovať na skutkové okolnosti veci samej, je článok 78 colného kódexu, ktorý sa týka dodatočnej kontroly colných vyhlásení.

47 V druhom rade, pokiaľ ide o pôsobnosť článku 78 colného kódexu, Súdny dvor už spresnil, že jeho logika spočíva v prispôbení colného konania reálnej situácii (rozsudok zo 14. januára 2010, Terex Equipment a i., C-430/08 a C-431/08, Zb. s. I-321, bod 56). Okrem toho toto ustanovenie nerozlišuje medzi chybami a opomenutiami, pri ktorých je možná a pri ktorých naopak nie je možná oprava (pozri rozsudok z 20. októbra 2005, Overland Footwear, C-468/03, Zb. s. I-8937, bod 63). Z toho vyplýva, že článok 78 ods. 3 colného kódexu v zásade umožňuje preskúmať vývozné colné vyhlásenie a opraviť meno vývozcu uvedeného v kolónke 2 tohto vyhlásenia.

48 Pokiaľ ide o to, či sú colné orgány nielen oprávnené urobiť nápravu a poskytnúť vývozcovi požadovanú vývoznú náhradu, ale zároveň či sú aj povinné tak urobiť, Súdny dvor pripomenul, že pokiaľ deklarant požiada o opravu svojho colného vyhlásenia, colné orgány jeho žiadosť musia preskúmať, a to prinajmenšom v tom, či je túto opravu potrebné uskutočniť, a že vykonanie opravy, o ktorú deklarant žiada, je podriadené posúdeniu colným orgánom tak z hľadiska jej základu, ako aj výsledku (pozri rozsudok Terex Equipment a i., už citovaný, bod 58 a tam citovanú judikatúru). Tieto orgány majú teda širokú mieru voľnej úvahy.

49 Súdny dvor tiež spresnil, že colné orgány v rámci tohto prvého posúdenia berú do úvahy najmä možnosť skontrolovať údaje uvedené v colnom vyhlásení, ktoré sa má opraviť, a údaje v žiadosti o opravu. Ak sa oprava ukáže v zásade možná, sú colné orgány povinné buď zamietnuť žiadosť deklaranta odôvodneným rozhodnutím, alebo žiadanú opravu vykonať (pozri rozsudok Terex Equipment a i., už citovaný, body 59 a 60, ako aj tam citovanú judikatúru).

50 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že samotný fakt, že tovar v čase podania žiadosti o opravu vývozného colného vyhlásenia už opustil územie Únie, a preto je fyzická kontrola takéhoto tovaru pred vývozom nemožná, neumožňuje dospieť k inému záveru ako k tomu, že oprava predmetného colného vyhlásenia nie je možná. Ak je na dosiahnutie cieľov právnej úpravy Únie v oblasti vývozných náhrad v zásade nevyhnutné vykonať fyzickú kontrolu časti tovaru vyvezeného mimo územia Únie, tak ako uvádza bod 43 tohto rozsudku, potom nemožnosť takejto kontroly v konkrétnom prípade nemusí nevyhnutne, vzhľadom na osobitné okolnosti tohto prípadu, zabrániť tomu, aby sa tieto ciele napriek všetkému dosiahli.

- 51 Súdny dvor už rozhodol, že ak z preskúmania vývozného colného vyhlásenia vyplynie, že ciele príslušného colného režimu neboli ohrozené, najmä že tovar pod týmto colným režimom bol skutočne vyvezený, čo prináleží preukázať žiadateľovi, colné orgány musia v súlade s článkom 78 ods. 3 colného kódexu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové skutočnosti, ktoré majú k dispozícii, aj keď deklarant svojím konaním priamo ovplyvnil možnosť colných orgánov vykonávať kontroly (pozri v tomto zmysle rozsudok *Terex Equipment a i.*, už citovaný, body 46 a 62).
- 52 Na druhú otázku vo veci C-608/10 teda treba odpovedať tak, že článok 78 ods. 1 a 3 colného kódexu sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje vykonať dodatočnú opravu colného vyhlásenia na účely vývozných náhrad s cieľom zmeniť meno vývozcu uvedeného v príslušnej kolónke a že colné orgány sú povinné:
- najskôr preskúmať, či je oprava takéhoto colného vyhlásenia možná, najmä či ciele právnej úpravy Únie v oblasti vývozných náhrad neboli ohrozené a či dotknutý tovar bol skutočne vyvezený, čo prináleží preukázať žiadateľovi,
 - ako aj následne, ak to je potrebné, prijať nevyhnutné opatrenia na nápravu s ohľadom na nové skutočnosti, ktoré majú k dispozícii.

O tretej otázke vo veci C-608/10

- 53 Treťou otázkou vo veci C-608/10 sa vnútroštátny súd sa v podstate snaží zistiť, či sa majú článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999, ako aj colné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že colné orgány v prípade, o aký ide vo veci samej, keď držiteľ vývozného povolenia nie je uvedený ako vývozca v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, tomuto držiteľovi môžu poskytnúť vývoznú náhradu bez toho, aby tomu predchádzala oprava údajov vo vývoznom colnom vyhlásení.
- 54 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vývozca, ako vyplýva z bodu 40 tohto rozsudku, si v zásade nemôže nárokovať poskytnutie vývozných náhrad, ak nie je uvedený v príslušnej kolónke vývozného colného vyhlásenia. Ako sa však konštatovalo v bode 52 tohto rozsudku, príslušné orgány majú právomoc, a to aj po prepustení tovaru, opraviť vývozné colné vyhlásenie, pokiaľ ide o osobu vývozcu, najmä ak sa ukáže, že ciele právnej úpravy Únie v oblasti vývozných náhrad neboli ohrozené.
- 55 Ako však správne zdôraznila Európska komisia, je nevyhnutné, aby sa táto voľná úvaha colných orgánov skutočne odrazila v opravnom vývoznom colnom vyhlásení. Takéto výslovné opravné vývozné colné vyhlásenie je nevyhnutné na zaručenie transparentného a riadneho priebehu colného konania. Okrem toho takýto záver prinajmenšom implicitne vyplýva z judikatúry Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 1999, *Nemecko/Komisia*, C-54/95, Zb. s. I-35, bod 77, a uznesenie z 30. apríla 2004, *Gouralnik*, C-446/02, Zb. s. I-5841, bod 36).
- 56 Na tretiu otázku vo veci C-608/10 teda treba odpovedať tak, že článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999, ako aj colné právne predpisy Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, o aký ide vo veci samej, keď držiteľ vývozného povolenia nie je uvedený ako vývozca v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, colné orgány tomuto držiteľovi nemôžu poskytnúť vývoznú náhradu bez toho, aby tomu predchádzala oprava údajov vo vývoznom colnom vyhlásení.

O jedinej otázke vo veci C-10/11 a o druhej otázke vo veci C-23/11

- 57 Svojou jedinou otázkou vo veci C-10/11 a druhou otázkou vo veci C-23/11 sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa majú colné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že príslušný colný úrad je pri poskytovaní vývozných náhrad viazaný opravou, ktorú dodatočne vykonal vývozný colný úrad v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia alebo na kontrolnej kópii T 5.

- 58 Ako vyplýva z rozhodnutí vnútroštátneho súdu, ide predovšetkým o to, či boli predmetné opravné rozhodnutia platne oznámené účastníkom, čo je v sporoch vo veci samej diskutabilné. Vnútroštátny súd sa tiež pýta, či tieto opravy predstavujú „rozhodnutia“ v zmysle článku 4 bodu 5 colného kódexu, čo by príslušný hlavný colný úrad mohlo zaväzovať poskytnúť vývoznú náhradu.
- 59 V tejto súvislosti treba konštatovať, že ani nariadenie č. 800/1999 ani, pokiaľ ide o vec C-10/11, predchádzajúce nariadenie Komisie (EHS) č. 3665/87 z 27. novembra 1987, ktorým sa stanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 351, s. 1), ani colný kódex neobsahujú podrobnú právnu úpravu hmotnoprávných a formálnych podmienok, ktoré musí spĺňať rozhodnutie, aby vyvolalo právne účinky.
- 60 Pokiaľ ide o colný kódex, ten definuje pojem „rozhodnutie“ v článku 4 bode 5 ako „akýkoľvek správny akt vydaný colným orgánom, týkajúci sa colných predpisov, ktorým sa rozhoduje v konkrétnom prípade a ktorý má právne účinky na jednu alebo viacej určitých alebo určitelných osôb“. Pokiaľ ide o formálnu stránku, článok 6 ods. 2 druhý pododsek tohto kódexu predovšetkým stanovuje, že rozhodnutie musí byť žiadateľovi oznámené v písomnej forme, ak bola žiadosť o rozhodnutie, ako v konaniach vo veci samej, podaná písomne.
- 61 V každom prípade článok 6 ods. 2 colného kódexu neupravuje spôsob oznámenia, alebo konkrétnejšie, spôsob odovzdania písomného rozhodnutia žiadateľovi, ani to, ako zistiť, či rozhodnutie, ktoré žiadateľovi nebolo riadne oznámené, z tohto dôvodu nenadobudlo právne účinky.
- 62 Článok 10 colného kódexu výslovne stanovuje, že ustanovenia tohto kódexu o neplatnosti, zrušení alebo zmene rozhodnutí, ktoré sú vydané v prospech dotknutej osoby, „sa nedotýkajú národných predpisov, podľa ktorých rozhodnutia strácajú účinnosť alebo nenadobúdajú účinnosť [, pretože] nesúvisia s colnými predpismi“. V súlade so zásadou procesnej autonómnosti sú v dôsledku toho členské štáty príslušné upraviť tieto aspekty konania. Sú však aj povinné zabezpečiť, aby tieto pravidlá neboli menej priaznivé ako tie, ktorými sa riadia podobné vnútroštátne konania (zásada ekvivalencie), a aby prakticky neznemožňovali alebo neprímerane nestážovali výkon práv priznávaných právnym poriadkom Únie (zásada efektivity) (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok z 28. júna 2007, Bonn Fleisch, C-1/06, Zb. s. I-5609, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 63 V prípade, o aký ide vo veci samej, keď opravné rozhodnutia neboli – aspoň nie priamo – oznámené žiadateľom, spadá otázka, či tieto rozhodnutia predstavujú „rozhodnutia“ s právnym účinkom v zmysle článku 4 bodu 5 colného kódexu, do vnútroštátneho práva. Toto posúdenie preto prináleží vnútroštátnemu súdu.
- 64 Jedine v prípade, že by sa ukázalo, že opravné rozhodnutia boli prijaté platne a majú právne účinky, odhliadnuc od možnosti pre dotknuté osoby podať proti nim žalobu, by vyvstala otázka, či tieto rozhodnutia zaväzujú príslušný colný úrad, aby vyplatil vývoznú náhradu.
- 65 V každom prípade z rozhodnutí vnútroštátneho súdu vo veciach C-10/11 a C-23/11 vyplýva, že pochybnosti, ktoré vyjadril vnútroštátny súd v tejto súvislosti sa viažu na skutočnosť, že opravné rozhodnutia prijaté vývoznými colnými úradmi obsahujú obzvlášť závažnú a zjavnú vadu, takže bez takejto vady by bol hlavný colný úrad príslušný na vyplatenie vývozných náhrad viazaných danými rozhodnutiami.
- 66 Ako vyplýva z odpovede na druhú otázku vo veci C-608/10, v prípadoch, o aké ide vo veci samej, sú vývozné colné úrady v zásade oprávnené uplatňovať článok 78 ods. 1 a 3 colného kódexu a kontrolovať vývozné colné vyhlásenie, aby opravili meno vývozcu, ktoré tam je uvedené. Úvahy, ktoré viedli k tejto odpovedi, sú úplne uplatniteľné aj pri kontrole a oprave kontrolnej kópie T 5, ak bola – tak ako vo veci C-10/11 – použitá ako vývozné colné vyhlásenie s cieľom získať vývoznú náhradu. Nezdá sa teda, že by z tohto pohľadu predmetné opravné rozhodnutia obsahovali chybu, či dokonca závažnú a zjavnú chybu.

67 Vzhľadom na vyššie uvedené treba na jedinú otázku vo veci C-10/11 a na druhú otázku vo veci C-23/11 odpovedať tak, že v prípadoch, o aké ide vo veci samej, sa majú colné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že colný úrad príslušný na vyplatenie vývozných náhrad je viazaný dodatočnou opravou vykonanou vývozným colným úradom v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, prípadne kontrolnej kópie T 5, ak opravné rozhodnutie spĺňa všetky formálne a hmotnoprávne podmienky „rozhodnutia“ tak podľa článku 4 bodu 5 colného kódexu, ako aj podľa príslušných vnútroštátnych právnych predpisov. Overiť, či sú tieto podmienky v sporoch vo veci samej splnené, prináleží vnútroštátnemu súdu.

O tretej otázke vo veci C-23/11

68 Treťou otázkou vo veci C-23/11 vnútroštátny súd v podstate snaží získať odpoveď na to, či sa článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999, ako aj colné právne predpisy Únie majú vykladať v tom zmysle, že colný úrad príslušný vyplatiť vývoznú náhradu smie v prípade, o aký ide v konaní vo veci samej, a za predpokladu, že nie je viazaný podľa vnútroštátneho práva opravou vykonanou vývozným colným úradom, brať údaj v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia striktno a žiadosť o vývoznú náhradu zamietnuť s odôvodnením, že žiadateľ vývozných náhrad nie je vývozcom tovaru, za ktorý sa vývozná náhrada žiada. Tento vnútroštátny súd sa ešte pýta, či ten istý colný úrad má povinnosť v prípade, keď je medzi údajom o vývozcovi v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia a údajom v kolónke 40 príslušného predbežného colného vyhlásenia a/alebo držiteľom vývozného povolenia uvedeným v kolónke 44 vývozného colného vyhlásenia nezrovnalosť, žiadať informácie od žiadateľa o vývoznú náhradu. Nakoniec sa tento súd pýta, či má tento colný úrad prípadne údaj v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia opraviť z vlastného podnetu.

69 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako bolo uvedené aj v bode 64 tohto rozsudku, že v prípadoch, o aké ide vo veci samej, by príslušný colný úrad opravy vykonané vývoznými colnými úradmi nezaväzovali na poskytnutie colnej náhrady jedine v prípade, ak by nepredstavovali platné rozhodnutia, čo by mal overiť vnútroštátny súd.

70 V takom prípade by bolo potrebné sa domnievať, že colné orgány neodpovedali na žiadosť o opravu podanú spoločnosťou Moksel. Z článku 6 ods. 2 colného kódexu, ako aj z bodu 50 už citovaného rozsudku Overland Footwear vyplýva, že tieto orgány sú povinné buď zamietnuť žiadosť odôvodneným rozhodnutím, alebo vykonať požadovanú opravu „čo najskôr“.

71 V tejto súvislosti, ako to vyplýva aj z bodu 52 tohto rozsudku, sú colné orgány povinné najskôr preskúmať, či neboli ohrozené ciele právnej úpravy Únie v oblasti vývozných náhrad a predmetný tovar bol naozaj vyvezený, a potom prípadne prijať potrebné opatrenia na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové skutočnosti, ktoré majú k dispozícii.

72 V dôsledku toho príslušný colný úrad poskytujúci vývoznú náhradu v prípade, o aký ide v spore vo veci samej, a za predpokladu, že by nebol viazaný opravou vykonanou vývozným colným úradom, môže brať striktno údaj, ak bol eventuálne opravený, ktorý je uvedený v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, len po tom, ako riadne rozhodol o žiadosti o opravu, ktorú podala Moksel.

73 Pokiaľ ide napokon o otázku, ktorý colný orgán je konkrétne príslušný rozhodnúť o žiadosti o opravu podanej spoločnosťou Moksel, treba konštatovať, že táto otázka spadá výlučne do vnútroštátneho práva.

74 Ak je teda v prejednávanej veci Hauptzollamt Hamburg-Jonas oprávnený podľa nemeckého práva vykonať kontrolu vývozného colného vyhlásenia, prípadne ho aj opraviť, musí o tom aj skutočne rozhodnúť, a to s ohľadom na úvahy predstavené v bodoch 45 až 52 tohto rozsudku, a musí tiež svoje rozhodnutie čo najskôr písomne oznámiť deklarantke.

- 75 Ak ale Hauptzollamt Hamburg-Jonas nie je príslušný vykonať túto kontrolu, potom má túto povinnosť vývozný colný úrad. Otázka, či je tento colný úrad viazaný vlastným predchádzajúcim konaním, konkrétne opravou mena vývozcu bez toho, aby o tom vydal písomné rozhodnutie a písomne ho oznámil, je predmetom nemeckého vnútroštátneho práva.
- 76 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy je potrebné na tretiu otázku vo veci C-23/11 odpovedať tak, že článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999, ako aj colné právne predpisy Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že colný úrad príslušný na poskytnutie vývozných náhrad nesmie v prípade, o aký ide vo veci samej, a za predpokladu, že nie je viazaný podľa vnútroštátneho práva opravou vykonanou vývozným colným úradom, brať striktnie údaj uvedený v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia a zamietnuť žiadosť o vývoznú náhradu z dôvodu, že žiadateľ nie je vývozca tovaru uvedeného v tejto žiadosti. Naproti tomu, ak by príslušný colný úrad vyhovel žiadosti o opravu a platne opravil meno vývozcu, colný úrad príslušný na poskytnutie vývozných náhrad by bol týmto rozhodnutím viazaný.

O trovách

- 77 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

- 1. Článok 5 ods. 7 nariadenia Komisie (ES) č. 800/1999 z 15. apríla 1999, ktorým sa ustanovujú spoločné podrobné pravidlá uplatňovania vývozných náhrad za poľnohospodárske výrobky, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 90/2001 zo 17. januára 2001, sa má vykladať v tom zmysle, že držiteľ vývozného povolenia má v zásade nárok na vývoznú náhradu len v prípade, že je uvedený ako vývozca v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia predloženého príslušnému colnému úradu.**
- 2. Článok 78 ods. 1 a 3 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, sa má vykladať v tom zmysle, že umožňuje vykonať dodatočnú opravu vývozného colného vyhlásenia na účely vývozných náhrad s cieľom zmeniť meno vývozcu uvedeného v príslušnej kolónke a že colné orgány sú povinné:**
 - najskôr preskúmať, či je oprava tohto colného vyhlásenia možná, najmä či ciele právnej úpravy Únie v oblasti vývozných náhrad neboli ohrozené a či predmetný tovar bol skutočne vyvezený, čo prináleží preukázať žiadateľovi,
 - ako aj následne, ak to je potrebné, prijať nevyhnutné opatrenia na nápravu s ohľadom na nové skutočnosti, ktoré majú k dispozícii.
- 3. Článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999, zmeneného a doplneného nariadením č. 90/2001, ako aj colné právne predpisy Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že v prípade, o aký ide vo veci C-608/10, v ktorej držiteľ vývozného povolenia nie je uvedený ako vývozca v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, colné orgány tomuto držiteľovi nemôžu poskytnúť vývoznú náhradu bez toho, aby tomu predchádzala oprava vývozného colného vyhlásenia.**
- 4. V prípade, o aký ide vo veciach C-10/11 a C-23/11, sa majú colné právne predpisy Únie vykladať v tom zmysle, že colný úrad príslušný na poskytnutie vývozných náhrad je viazaný opravou dodatočne vykonanou vývozným colným úradom v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia, prípadne kontrolnej kópie T 5, ak opravné rozhodnutie spĺňa všetky formálne**

a hmotnoprávne podmienky „rozhodnutia“ tak podľa článku 4 bodu 5 nariadenia č. 2913/92, ako aj podľa príslušných ustanovení dotknutého vnútroštátneho práva. Overiť, či sú tieto podmienky v sporoch vo veciach samých splnené, prináleží vnútroštátnemu súdu.

5. Článok 5 ods. 7 nariadenia č. 800/1999, zmeneného a doplneného nariadením č. 90/2001, ako aj colné právne predpisy Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že colný úrad príslušný na poskytnutie vývozej náhrady nesmie v prípade o aký ide vo veci C-23/11, a za predpokladu, že nie je viazaný podľa vnútroštátneho práva opravou vykonanou vývozným colným úradom, brať striktné údaje uvedené v kolónke 2 vývozného colného vyhlásenia a zamietnuť žiadosť o vývoznú náhradu z dôvodu, že žiadateľ nie je vývozca tovaru uvedeného v tejto žiadosti. Naproti tomu, ak by príslušný colný úrad vyhovel žiadosti o opravu a platne opravil meno vývozcu, colný úrad príslušný na poskytnutie vývozej náhrady by bol týmto rozhodnutím viazaný.

Podpisy